

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz Novega mesta. [Izv. dop.]

Program Margherijev, kateri smo volilci binokostne praznike v roke dobili, napravil je na vse trezno misleče, ki so ga pazno brali, najugodniši utis. Tako govori mož, ki ni navajen svojih zaslug na veliki zvon, obešati, nego ki si je svest, da je svoj poslaniški posel natanko in zvesto opravljal: kako lahkomično se sklicava na svoje sodelavnike v državnem zboru! — On ne obeta hribov in dolin, vsega mogočega in nemogočega, kakor mogočen samovladar v državi — á — la dr. Wurzbach, in mu treba tudi sunkov dajati svojim bivšim soposlancem, kakor to dela (tretji) kandidat ustavoverne stranke dr. Wurzbach, ki obljubljuje nam Dolenjem, da se bo brez davkov država ohraniti mogla.

Treba pa je, da si moža Margherija malo bolj pogledamo iz bližine.

Če bi se on ne bil zoperstavljal o svojem času krivicam, katere je delala ustavoverna stranka, posebno v naši deželi, nego slepo sledil in slušal barona Apfaltrerna in tovariše, bil bi on lahko nepre-

nehoma sedel kot poslanec velikega posestva v deželnem in državnem zboru. — Kaj je bilo vzrok njegovega prepada v istem času, če se častiti čitatelji še spominjajo, kot samo to, da on ni hotel roke podati v tlačenje svojega slovenskega naroda, kojega zvestim sinom se on tudi pred vsem svetom v svojem programu odločno spoznava? Kaže se iz njegovega takratnega propada, da mu je ljubši blagor in korist njegovega slovenskega naroda, kot pa hrepenenje po kadem sedeži v zborih, kojega si more le na sramoten način pridržati.

Gotovo se on lahko pozivlje v svojem programu tudi na čislanje svojih političnih nasprotnikov v državnem zboru, ker ima za to v najvažnejši stvari za našo dolensko stran neovrgljiv dokaz: v tem oziru kliče v spomin gospodom čitateljem le njegov govor glede dolenske železnice, ki je bil v državnem zboru jednoglasno, reci jednoglasno, tedaj tudi od opozicijskega Herbstonega kluba, ki šteje čez 120 glasov, jednoglasno vsprejet. In ne samo, da je sprožil po svojem temeljitem govoru vnovič vprašanje glede dolenske železnice, nego vedel je s svojim pogumnim in modrim postopanjem to reč tako zasukati, da se ni mاری samo sklenilo, ta njegov predlog toplo priporočati vladi v pretres, ampak da je državni zbor jednoglasno določbo ali resolucijo storil, ne da bi dobro bilo, to železnico zidati, ampak „da naj se ta železnica zida“.

Žalibog! da je omenjeni državni zbor naražen šel, kajti gotovo bi bil tako mož, da ne bi si pustil v oči peska metati in da bi gotovo možko pri tem ostal, kar je jedenkrat jednoglasno določil, in bi bila tudi prevelika sramota to za vsak zbor, da ne bi tudi energično na to gledal, da se njegove jednoglasne določbe tudi resno izvršujejo.

Ali je mاری kakšen slovenski poslanec dozda bil v državnem zboru, kojemu se je posrečilo, tako jednoglasno določbo, posebno še v taki važni stvari doseči?

In kdo bode za to bolj sposoben kakor grof Margheri, da se v prihodnjem državnem zboru vprašanje glede dolens-

ske železnice zopet na dnevni red spravi ter določno, za nas Dolenjce ugodno konča?

Tudi glede višje gimnazije v Novem mestu si je gospod grof vsled svojega modrega in previdnega postopanja s knezom Lichtensteinom vred tolike zasluge pridobil, da mu bode Novo mesto vedno hvalo vedelo.

Gotovo pa bo tudi gospodom volilcem naših dolenskih mest in trgov zanimljivo pozvediti, kako se je Margherijeva kandidatura pred 6 leti izcimila.

Takrat, ko smo bili v največi zadregi glede kandidata, ko smo komaj zopet začeli prosteje dihati, posvetovali so se dolenski rodoljubi, koga bi nasvetovali kandidatom za dolenska mesta. Ranjka najbolj odlična narodnjaka, — nepozabljiva gospoda Karol Rudež, graščak (kateri je tudi — memo grede povedano — odločno obsojeval novo politiko „opričnikov“ na Kranjskem) in kanonik Mlakar, kakor tudi drugi stari odlični narodnjaki in tovariši Bleiweisovi so jednoglasno nam nasvetovali gospoda grofa Margherija poslancem dolenskih mest. Povabili smo grofa v našo sredo in ker je popolnem potrdil naš program in obljubil, večkrat javno tudi o raznih prilikah v tukajšnji čitalnici, da nam bo njemu izročeni mandat čist in brez madeža zopet nazaj prinesel, bila je njegova kandidatura splošno z navdušenjem vsprejeta.

In nesmo se varali o njem, kajti vseh 6 let je neprenehoma zvesto in trdno se držal slovenske stranke v državnem zboru in po moči jo pri vseh nakanah podpiral in z drugimi slovenskimi poslanci skupno hodil, kamor je bilo treba. Tudi sam na lastno pest je včasih branil koristi svoje ožje dolenske domovine, če je pri družih tovariših kakš neodločnost zapazil, ali pa tudi sam se je včasih potrudil, ne da bi ga bil kdo od nas opominjal: to kaže jasno prigodba gimnazije. In ravna tako, ker mu je bilo pretresovanje dolenske železnice v klubu prepočasno, je on na svojo lastno pest sprožil to vprašanje v državnem zboru. — Nikdar ne smemo pozabiti, da vse, kar se je glede te dolenske železnice potem še zgodilo, deloma sklepalo in v Ljubljani zborovalo, se je vse le pozneje po tem spro-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat novinar, umbra.)

Štiriindvajseto poglavje.

Državni nadpravnik.

(Dalje.)

Ko so poslušalci pazljivo sledili mojim zgornjim besedam, opazoval sem jaz zatoženca, ki se je pod bičem maščevalnih mojih besed vil. Moje očitiranje ga je popolnem pobilo in uničilo; nikakor se ni mogel več ustavljati najhujše razdraženi vesti; kar se je vzdignil, segel mi v besedo, ter s hripavim glasom kričal:

Gospod predsednik, če ima to še dolgo trpeti, zadosti mi je; izrečem se krivega. Rajši sem svojih pet let zaprt, kot bi še dalje poslušal tega gospoda.

Nesrečnež, rekel je Fox, kaj pa mislite. Umaknite te žalostne besede.

Ne, ne, rekel je, ta gospod me če podivjati; dal bi glavo, da bi ga le utišil.

Zatoženec, rekel je predsednik, premislite, predno to pogubno izpovedbo storite. Pomislite, če

to izpovedbo z mirno krvjo ponovite, da vas morem obsoditi.

Gospod predsednik, rekel je, zahvalim se vam; vi ste prav vse časti vreden sodnik; vi ne pomerkate ubogega pozemeljskega črva, ki ga nadloga tare. Kaj hočete? sreče nemam; ko bi tudi na hrbet padel, razbil bi si nos. S kratka, kradel sem, obsodite me. A kar sem rekel svoji materi, ali kar sem storil v šoli ali kot paglavec, ki se po ulicah potepa, to, kot se meni dozdeva, ni temu gospodu nič mاری.

Moja zmaga je bila popolna. Premagan po mojem govoru bolj kot po svoji vesti, priznal je zatoženec svoje hudodelstvo. In sreča moja se je še povečala, da mi Fox, čegar drznega jezika sem se strašil, ni mogel odgovoriti. Zmagala je pravica in oblast.

Po skleneni seji pristopi mi jeden izmej porotnikov ter mi roko stisne. Bil je glasovit govornik, kaj prebrisana zvič glava, ki je v deželnem in državnem zboru več nego jedenkrat potolkel svoje nasprotnike, ko so prav imeli. Tako priznanje je še povečalo mojo zmago in slavo, vsprejel sem s slabo zakritim veseljem to častno častitanje.

Močno se veselim vaše veleumne iznajdbe,

rekel mi je novi prijatelj. Pri prvi priliki posnemal bodem vaš vzgled ter se nadejam, da se mi bode jednako posrečilo, kakor vam. Človeka pri rojstvu zgrabiti, napako, zmoto, slabo naklonjenost prav v koreninah prijeti, njih razvitek popisati in pojasniti, to je čudovito. Ne mislim, da bi kdo nepoškodovan mogel uiti takej zgodovinski presodbi („kritiki“). Z vašim ravnanjem obljubim dokazati, da je Katon bil zločinec, Sokrat pa bogotajnik.

Nič novega nesem iznašel, odvrnil sem mu skromno; vi se mi le dobrikate.

Ne, ne, rekel je; še nikdar ni v naši deželi kdo kake stvari tako natančno razložil. To je prav nova logika, ki vam je v največo čast. Yankeei so surovi ljudje, ki preganjajo le hudodelstvo, ne pa človeka, ko nasproti vam nič ni predmetno dejanje, vse pa človek. Ni dovoljnega dokaza o tem hudodelstvu, čegar so tega nesrečneža obkrivili; a kaj de to, če je le bil zmožen storiti je? Sumnja govori zoper njega in vrh tega je verjetno, da je še več družih hudodelstev storil. To jaz pač zovem dobro pravosodje, ki človeško družbo čuva ter se samo za občno srečo poteguje. Ali ste vi rodod Amerikanec? — To nenadno vprašanje je vas osupnilo, nadaljeval

ženji tega vprašanja v državnem zboru po Margheriji zgodilo, in da tedaj njemu nedvojbeno zasluga gre, da je on to vprašanje zopet v življenje in tek spravil.

In sedaj bomo mari takemu skušenemu poslancu, ki je skozi 6 let dokazal in poročal, da je bil zmiraj naš in zvesto zastopal svojo domačino po moči, slovo dali zato, da dobimo kaj negotovega, kaj dvomljivega, znabitikakšnega kruhoborca? Menimo, držimo se rajši kaj gotovega in dobrega, kakor da zagazimo v kako neznano močvirje in si izvolimo znabiti le kakšnega vetrogončiča ali pa še celo kakšnega ustavoverca ali prav za prav kolovodnega privrženca fakijske stranke.

Ali je to mari slovenska hvaležnost za to, ker nas je 6 let zvesto zastopal, da bi ga zdaj pustili pasti? Ne bi nas morala rudečica gostokrat obiliti?

Prva in gotovo najvažnejša lastnost državnega poslanca je gotovo ne zgovornost ali nadarjenost, ampak značajnost in nezavisnost.

Ali ni g. grof nam pokazal skozi 6 let, daje značajen? Ali ni tudi on nezavisen? Ali imata to tudi njegova protikandidata, ali vsaj v taki meri kot on?

On ima zemljišča in obrtnije; v tej stroki živi se vé da pač v boljšem stanju, pa drugači se živi on od ravno tistega, ko drug boren slovenski mešan in kmetič.

Ali ne bo ta bolje zastopal Vaših koristij, ker je sam pritemudeležen, nego kakšen profesor, ki živi od svojih eksperimentov in mu mora to glavna briga biti?

Tudi na tem ni ležeče, da poslanec vedno in zmiraj govori, ampak vprašanje je tudi, kaj da govori in ali o pravem času govori. In to je g. grof tudi storil in s svojim govorom — kakor je gori dokazano — več dosegel, kakor če bi bil govoril pri vsakej priliki, ne glede na to, je li umestno ali neumestno.

Tudi opozarjamo gospode čitatelje na to, da grofa Margherija radi njegovega poštenega zasebnega značaja tukaj pri nas vse čisla in spoštuje, mlado in staro, kmet in gospod, kajti tudi na to je posebno treba gledati pri kandidatu.

Konečno mi Slovenci smo siromašni, boren narod. Kdor je v boljšem gmotnem stanju, osobito plemenitniki se več del ali skoraj vsi sramujejo svojega naroda in ga zatajujejo, že celo nekateri napolkmetški bahači. Redki so plemeniti gospodje sejani, ki se zmatrajo za Slovence. Jeden tistih redkih je ta grof, ki se izjavja za našega in ki je svoj poslanski stol v velikem posestvu, katerega bi brez vsake težave še sedaj lahko imel, rajši zapustil in k nam stopil, ko pa da bi zatajil svoj narod in se istemu izneveril.

Ali bomo mi še take redke močake odličnega stanu na stran vrgli in odbacili iz naše srede, ter si tako sami spričevalo dajali, da bolj odlične osebnosti slovenski narod ne more rabiti, ampak želi le kakšne kruhoborce ali pa sebičnjake, in bi tedaj

potrdili, da smo res le zato tukaj, da se na naših plečih in po naših žuljih ta in oni kvišku spenja in si koristi svoj lastni žep?!

Kakoršen narod, takošne poslance ima! Tedaj, volilci, premislite, kaj delate in bodite složni, da se mej prepirajoče se Slovence ne urine smehljaje kak glasovit nemčur! Tedaj še jedenkrat: sloga mej nami!

Avstro-Ogerska in carinska politika Nemčije.

Nikdo več ne dvomi, da je avstro-nemško politično prijateljstvo, ki je vladalo iz 1879. leta, se zdaj ohladilo vsled carinske politike Bismarckove. Če tudi ni misliti na popolni sklad gospodarskih in političnih koristij, kadar se sklepajo mejnarodne zaveze, vendar države, ki živé v kakej zavezi, ne smejo gledati le na to, kako bi škodovala narodno-gospodarskim interesom druge države. Kar se tiče Avstrije, je pošteno spolnovala to zapoved prijateljstva in jej v mnogih ozirih prijenjala, če je le bilo mogoče. To se pa ne more reči o politiki kneza Bismarcka. Knez Bismarck je, kakor je znano, predložil državnemu zboru načrt novih carin. Ta projekt se hudo zadevlje v interese Avstro-Ogerske, ker zavira uvoz ogerske pšenice v Nemčijo. Vsled take nemške politike povzdignili so se v Avstriji mnogobrojni glasovi in celo ljudje, ki so se kedaj navduševali za avstro-nemško zavezo, se povprašujejo: kaj je pa s tako proslavljano nemško zavezo? V Avstriji so mislili, da se vsaj rž ne bode obložila z novo carino, pa tudi tu so se avstrijski politiki motili. Po mnogobrojnih koncesijah ministertvu Kanovasa, pridobil si je knez Bismarck svoboden pot nemški rži čez španjsko mejo, potem je pa za avstrijsko rž povišal carino z jedne marke na tri.

V Avstriji so že jako nevoljni na tako postopanje nemškega kancelarja in vprašujejo se, ali je mogoče s kako državo živeti v prijateljstvu, hkratu pa z njo imeti ostro carinski vojno. Avstrijski Slovani se že tako nikdar neso navduševali za zavezo z Nemčijo, in sedaj pa bodo morda porabili te carinske tarife, da popolnem razdero zvezo z Nemčijo. Pa že tudi velik del Nemcev se že povprašuje, komu prav za prav koristi avstro-nemška zaveza. Avstrija je sedaj sama dovolj močna država, ki ne pričakuje od nikoder nobenega napada. Njej ni treba nobenega zaveznika, ona se lahko brez vnanje pomoči drži take politike, ki jej dovoljuje živeti v miru s sosednimi državami. To se pa ne more reči o Nemčiji. Nemčija mora jemati v poštev, da Francija prej ali slej začne vojno za osvobodjenje Alzacije in Lorene. Da bi paralizovati mogočo zavezo Francije s kako drugo državo, Nemčiji ne ostaje drugega, kakor prizadevati si, da se ohrani dobre razmere z Avstrijo in Rusijo. S svojo carinsko politiko se pa utegne Nemčija tako osamiti, kakor je sedaj Francija. In če vsled tega pride Nemčija v kritičen položaj in se obrne do Avstrije, jej poslednja lahko odgovori s kategorično odpovedbo in bode imela popolnem prav.

(„Herold.“)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. maja.

Jutri volijo mesta na Tirolskem 5 in na Predarliskem 1 poslanca za državni zbor. O predvčerajšnjih volitvah na Spodnjem Avstrijskem in Solnogradskem imamo še dostaviti, da je v prvi teh kronovin voljenih 6 starih in 4 novi poslanci, solnogradska poslanca sta pa oba že poprej sedela v državnem zboru. V več okrajih na Spodnjem Avstrijskem, kjer so zmagali liberalci, pridobili so bili konservativci, demokrati ali pa protisemiti precejšnje manjšine — Pri včerajšnji volitvi bili so izvoljeni na Zgornjem Avstrijskem sledeči konservativci: Plass, Fischer, Rogl, grof Brandis in Wenger iz dveh volilnih okrajev pa izid še ni znan, zmagala sta pa gotovo tudi konservativca. Liberalci so v nekaterih krajih dobili neznatne manjšine. Od volitev s Tirolskega pa nemamo še družih poročil, kakor, da je v Boznu voljen Fran Zallinger. Ta mož je sicer konservativen, a je vender v zboru večkrat rušil disciplino, zato ga volilni odbor letos ni več postavil svojim kandidatom. To pa ni nič pomagalo, volilci so ga volili in tako pokazali, da odobravajo njegovo politiko. Njegov protikandidat je pa dobil tudi veliko glasov, kajti ostal je samo za dva glasa v manjšini. — Že včeraj smo omenili, da v IX. okraju Dunajskem liberalci postavijo morda kakega novega kandidata mesto Löblicha. To se je že zgodilo. Centralni levičarski odbor proglasil je kandidatom Wrabca. Kričar Löblisch najbrž ne pride več v zbor, ker zanj ne marajo niti liberalci niti demokrati. — Centralni volilni odbor Dunajskih levičarjev objavil je svoj volilni oklic. V njem se naštevajo grehi vlade in državnozbornske večine. Potem se pa levičarji bahajo, da so vse oni storili, kar je še dobrega v Avstriji. Na to se naglaša važnost nemške kulture, kar so že nemški liberalci vajeni povsod storiti. Nazadnje pa pristavljajo, da se bodo borili za Avstrijo in nemštvo, svobodo in napredek. — Novi državni zbor se snide začetkom septembra in bode zboroval do konca oktobra, da verifikuje volitve, sklene adresno, voli v delegacije, dovoli budgetni provizorij in voli odseke. Od srede oktobra do srede novembra bodo zborovale delegacije, od srede novembra do srede decembra pa bodo zborovali deželni zbori.

Slezijski Čehi prosili so, da bi se ustanovilo česko izobraževališče za učitelje v Opavi, zato naj bi se pa rajši opustilo tamošnje nemško žensko učiteljsko, ki je slabo obiskovano in tudi ni tako potrebno. Proti temu uložil je protest Opavski mestni zbor.

Vnanje države.

Albanski roparji so 22. t. m. blizu Karšamlja udarli v **Srbijo**. Napali so srbsko stražo in ubili jednega vojaka, drugega pa nevarno ranili. Vlada je že storila najstrožje navedbe, da izžene roparje in odbije daljne poskuse urediti v deželo.

Albanski vodje imeli so v Stanovcih pri Prištini shod in sklenili poslati k sultanu prošnjo, da se hitro iztirajo avstrijske čete iz Bosne in Hercegovine. Ob enem so sklenili z orožjem upirati se, ko ki Avstrija poskuša dalje prodirati proti Solunu.

Francoski minister notranjih zadev, Allain-Targé je zbolel. Ali bode vsled bolezni odstopil, se še ne ve. Ministerstvo mu je sklenilo za sedaj dati jednega parlamentarnega državnega podtajnika, kateri bode mesto njega vodil ministrske posle.

Parcijska ministrska kriza v **Italiji** je samo odložena, nikakor pa odstranjena. Mancini se ne bode mogel več držati. Pa tudi se ne ve, ali bode Depretis mogel še nadalje opravljati vse dosedanje posle, ker je nekaj bolehen. Predvčeraj se je v Pa-

je, ter še slutil ni, zakaj sem bil osupnen. Ne zamerite mojej neskromnosti; moja mati je bila Francozinja in jaz sem od nje dobil nekake misli, ki se nikdar v saksonski glavi še neso porodile. Te misli so vašim močno podobne ter mi navdihujejo najživejše sočutje za izvirnost vašega veleuma. — Meni, na primer, je država vse; in kljub blebetanju nevednih mravstvenikov smelo trdim, da se nasproti koristi skupnega naroda nikakor ne smemo ozirati na dozdevno pravo bornega posamičnika! Jaz sem socialista v dobrem pomenu besede: država pred posamičnikom! Nasproti so pa Yankeei, ti ozkosrčni ljudje, iz Anglije prinesli kaj sebične in divje predsodke. Če jedenkrat sodnik staro ciganko premalo spoštuje, če državni pravdnik jedenkrat pri zatožbi sleparja izgubi potrpežljivost ali z morilcem hudo ravna, gotovo vstane precej Saksonec ter po vseh ulicah in čez vse strehe kriči, da je ustava prelomljena in človečnost razžaljena. In na glas tega kričača se kmalu vzdigne slaboumno ljudstvo, ki za uradnikom laja kot psi za dirjajočim konjem. Človek bi mislil na narod samih tatov, katerih vsak iz strahu, da bode jutri sam pred porotnim sodiščem stal, na lastno korist brani svobodo vsakega drugega. Hvala utrjenim mojim na-

čelom, jaz drugače razumem pravosodje; z veseljem vvidim, da sva v Ameriki že dva istih misli. Kdor jedenkrat pride pred porotnike, ni več svetnik, in jaz bi rajši tri nedolžne obesil, kot da bi dvajset sleparjev kazni ušlo. Jaz sem hrust („carre“) človek; le pogledajte me. Midva bi pač lahko jela ta dolgočasni narod odgojevati, ki neprestano le jedno besedo kriči: svoboda!

Na to se je poslovil, večkrat mi na najsrčniši način roko stiskajoč. Udal sem se mu. Čudno! ta njegova hvala se mi ni več dopadala; moj vspeh me je strašil.

Ko bil bi predaleč zašel? mislil sem. Ko bi me bila gorečnost preganjanja premagala kot lovca, ki le svojo strast posluša? Varal se pač nesem, kajti zatoženec je svoje hudodelstvo priznal; ali sem se pa z dovoljenim orožjem bojeval? Kaj je pravici vse dovoljeno? Ali zatoženec nema pravice do spoštovanja?

Nehotoma so me te misli hudo pretresale. Namen javnega maščevanja mi ni več zadostoval. V temnih, nejasnih obrisih sem ugledal čistejši nauk, načelo, katero človeško pravico zapovedim sv. blagovesti podmeta. Moral sem si reči, da kristjanu mora vsaka slabost biti sveta, vsaka nadloga po-

svečena; moral sem si reči, da gosposka nasproti otroku, ženski, revežu in celo nasproti krivičniku ne sme svojej oblasti zaupati ter se mora bati, imeti preveč prav.

Petindvajseto poglavje.

Dina.

Iz sodišča gredoč sem naletel kvakarja, ki mi je k moji spretnosti čestital; a to čestitanje me je kaj malo veselilo. Humbug pa ni spregovoril besedice, in vender bil bi dosta rajše njegova očitavanja poslušal; mislim, da ta trenotek bila bi mi njegova jeza dobro dela.

Fox me je čakal na ulici; njegov prekreten obraz, njegove goreče oči so izdajale strast, ki se ne more dalje brzdati.

Vi ste lahko zadovoljni, zakričal je od daleč me zagledavši. Ta zmaga vam dela največ čast. Upam, da nesem zadnji, ki vam to rad priznava. Kak častnik se bode pač našel, ki bode zgovornost in učenost državnega pravdnika proslavljal. Drug Jeffries v Ameriki je čudovita prikazen, katere še nikdo ni videl ter je tudi videl ne bode; hiteti je treba, primerno jo občudovati.

Sicer pa, pristavil je razdivjan po mojem molčanju in z zobmi škripaje, mene to ne sme osupniti.

lermi praznovala petindvajsetletnica, ko je Garibaldi s tisoč možmi vzel to mesto. Govorilo je več govornikov, došlo več telegramov, mej njimi jeden od nekega Tridentinskega dijaškega društva.

Predzadnjo soboto se je **turški** ministerski svet posvetoval o noti, katero je izročil angleški minister turškemu veleposlaniku v Londonu, Masurus paši. V tej noti obrnila se je Anglija do Turčije, da bi posela nekatera pristanišča ob Rudečem morji. Ako bi pa Turčija tega ne hotela, bodo pa Angleži kako drugo vlast povabili, da to stori. Nota pristavlja, da, ko se v Egiptu ustanovi red in trdna vlada, bodo takoj angleške čete ostavile Egipt. Kaj je ministerski svet sklenil, se še ne vé. Drugi dan po tem ministerskem совету bil je veliki vezir pri sultanu v avdijenci.

Tehniška komisija **sanitetne konference**, ki sedaj zboruje v Rimu, zavrгла je z 9 proti 2 glasoma predlog zastopnika severno ameriških zjedinenih držav, da bi vsak konzul imel pravico prepričati se o zdravstvenem stanju ladij, ki odplujejo proti njegovej deželi, vsprejela je pa predlog portugiskega zastopnika, da naj ima konzul pravico biti pri zdravniškem ogledu take ladije. Zdravnik Proust predlagal je, da naj se vsaka ladija poprej dobro osnaži, predno se začne nakladati, da je zdravnik pri ukrcanji potnikov, da zavrne vsacega, ki bi utegnil imeti kako sumljivo bolezen, da se se storé potrebne previdnostne naredbe in blago naj se desinficira. Ti predlogi bili so vsprejeti.

Zdravje **nemškega** cesarja se je shujšalo. Bolezen sama na sebi ni tako nevarna, a cesar je že star, zato je vsekako mogoče, da več ne ozdravi.

Umrl je bivši **belgijski** minister Rogier. Pokojnik bil je jeden glavnih utemeljiteljev nezavisnosti Belgije. Trikrat je bil minister notranjih zadev, jedenkrat ministerski predsednik in minister vnanjih zadev.

Konflikt mej ministerstvom in opozicijo je na **Danskem** vedno ostrejši. Ministerstvo je že odpustilo mnogo liberalnih uradnikov iz službe in mnogo oseb je že bilo obsojenih zaradi razžaljenja velečastva. Vlada je odtegnila državne podpore deželnim višjim šolam v onih okrajih, kjer so volili opozicijske poslance. Nezavisni časniki zatirajo se na vse mogoče načine. Opozicija, ali prav za prav narod, odgovorila je na to zatiranje s tem, da je začela skladati posebni fond, iz katerega se bodo podpirali oni, ki bi imeli kako škodo zaradi tega spora z vlado. Nadalje so liberalci sklenili pri konservativnih trgovcih ničesar ne kupovati. Vladni pristaiši večinoma bogati veleposestniki, pa mislijo vse dolgeve izterjati od manjših kmetov. Kakor se govori bodo jeseni vsi opozicijski poslanci, katerih je 80, odložili mandate. Konservativci pa imajo samo 21 poslancev, tedaj bodo potem nove volitve.

Dopisi.

Iz Metlike 27. maja. [Izv. dop.] Pri naši posojilnici pripetil se je dogodek, ki je zopeten dokaz, da v denarnih zadevah ni nikoli previdnosti dovolj. Nek mož iz Gribelj bil bi rad imel denarja, a stvar imela je svoje težave, kajti zemljišča vsled pogodbe ni mogel več obremenjevati, drugega premoženja pa tudi ni imel. V svojej zadregi napravi prošnjo na tukajšnjo posojilnico. Slednja mu dovoli posojilo v znesku 200 gld. proti temu, da on in dva veljavna poroka podpišeta menjico. Mož išče porokov po vsej občini, a nihče mu neče podpisati, ker so vsi znali, da ni zaupanja vreden. Kaj si izmisli zvita buča? Dobi nekega klateža in ta mu na menjico podpiše imeni dveh bližnjih sosedov Petra Pezdrea in Ivana Mileka. Ker sta omenjena sosed zaupanja vredna, izplačalo se mu je posojilo v zne-

Nič ni grozovitejšega, kakor so ljudje, polni domače ali rodbinske žalosti; zarod je brez usmiljenja.

Rodbinska žalost! rekel sem zmajaje z ramami. Vi ste izgubili spomin, gospodine Fox; vi pač ne veste, s kom govorite.

Zares! odvrnil mi je zasramljivo; mislil sem, da govorim s srečnim očetom ljubeznjive Suzane.

Obliče tega človeka me je prestrašilo; in njegov peklenski smeh obledenil me je do kosti.

Molčite, rekel sem mu; prepovem vam izgovoriti ime, katero vsak mora spoštovati.

Pa! odvrnil je z zaničevalnim smehom ta ostrost pač ni na pravem mestu.

Zanikernež! zakričal sem ter ga zgrabil za vrat; izreci se jasnejše ali te pa na mestu ubijem.

Gospodje! rekel je odvetnik ter skušal se izviti; vi ste mi priče za to silo. Gospod Humbug, vi mi bodele storili pravico!

Nedvomno, odvrnil je sodnik. Če zahtevate za ta malo preživahni odgovor kake odškodnine, prisodil vam bodem dolar. Če pa doktor zase zahteva tri ali štiri tisoč dolarjev, odjenjal vam le bora ne bodem. Z največim veseljem bodem kaznoval to grdo obrekovanje.

Obrekovanje! kričal je Fox, peneč se od jezca,

sku 200 gld. Z denarjem v žepu korakal je domov in obnašal se tako oholo in ošabno, kakor petelin na gnoji. Ko se je izvedelo, da je novce pri posojilnici dobil, začelo se je povpraševati in počasi prišla je vsa sleparija na dan. Posojilnica zahtevala je novce nemudoma nazaj, ter potem pričela tožbo. Za sedaj narastlo je 27 gld. 25 kr. tožbenih stroškov, a konec pravde menda še ni in možno je, da bosta omenjeni mož in klatež, ki je podpisal imeni dveh sosedov, še prišla v Novomesto pokušat tamnošnji ričet.

Iz Cerkljan na Gorenjskem 27. maja.

[Izv. dop.] Da smo imeli 24. t. m. tedaj ravno v 14 dnevih zopet ogenj v naši občini, ni nič kaj nenavadnega. Prizadeti bili sta dve vasi, namreč Grad in Dvorje. V Gradu pogorela je šupa in drvarnica, lastnina kajzarja in zidarja Janeza Martinjaka, v Dvorjah pa mežnarija, lastnina soseske Dvorjanske. Tudi zvonik in cerkev v Dvorjah sta močno poškodovana. Zvonik bil je že popolnem v ognju in ko bi brizgalnic ne imeli, pogorela bi bila tudi streha na cerkvi, kakor tudi streha na stolpu. Ko so ljudje videli, v kaki nevarnosti je cerkev in potem še dve vasi, kateri skupaj ležita, so prav pridno vodo nosili in delali, kolikor jim je bilo v moči.

Janez Martinjak je bil zavarovan, ravno tako tudi cerkev in zvonik, toda mežnarija, kakor se mi je pripovedovalo, ni bila zavarovana. Škoda soseski, da so na mežnarijo tako pozabili, zdaj bi si bili lahko napravili prav čedno hišico. Zažgala je neka ženska z imenom Afrinka. Pristaviti se pa mora, da ni pri pravi pameti. Ona le govori, da je to kazen Božja. Danes odpeljali so jo v blaznico, kajti ljudje so začeli premišljevati, kaj, ko bi še jedenkrat zažgala. Pred večimi leti je stanovala na Zgoranjem Berniku in je tudi, kakor hočejo ljudje vedeti, sama sebi pohištvo zažgala. V tretje gre rado, toda, to mislim, da se ne bode zgodilo, ako tudi iz blaznice pride, brez varuha ne bode nič več, zato se bode že skrbelo. Pri nas bi bila požarna bramba na pravem mestu, škoda, da ljudstvo ni za to reč uneto, pa — saj tudi časa ni. Kolikokrat bila bi jim priložnost dana, pokazati svojo izurjenost. Toda kar še ni, je še vse lahko, bodimo hvaležni, da imamo dobre brizgalnice in tudi dobre ljudi, ki so vedno pripravljeni, da brez nevolje dajo svoje konjiče, da ni zaradi brizgalnic kake zamude.

Domače stvari.

— (Volilno gibanje.) V Vranskem okraji volile so občine brez izjeme narodne volilne može. V Savinjski dolini za nemškutarijo ni — kruha, obče pa na dolenjem Štajerskem vse tako dobro stoji, da bodo naši trije kandidatje gotovo in sijajno voljeni. — Z volišča v Buzetu ima „Naša Sloga“ obširno poročilo. Ko so lahoni videli, da je došlo toliko naših ljudij, so nalašč prav po polzevo delali, da so v 3 treh urah samo trije naših prišli na vrsto. Mislili so, da je bodo na ta način utrudili, da se naveličajo čakati in odidejo. A naši so dobro razumeli to spletko in vsi volilci sklenili so jednoglasno, da ne gredo domov, ko bi morali tudi 8 dñij ali pa celo do božiča čakati na izid volitve, ko bi morali tudi samo travo jesti in samo vodo

Kam pa vsak dan hodi ta krasotica, katere imena se ne sme izreči? Ali je moja krivda, če vsako jutro na potu k sodišču zapazujem, kako skrivnostno smukne v neko kaj malo spoštovano hišo v mestu? Koga pač pohaja častivredna hči častivrednega državnega pravdnika v glasoviti ulici Lavorjevi? Pred nekaj urami sem jo videl noter iti; mislim, da je še tamkaj; kajti navadno se precej dolgo mudi. Le zatožite me zaradi obrekovanja, doktor, to bode pač zabavno pohujšanje; maščeval se bodem.

Pal sem v Humbugovo naročje. Moja hči psavana! Moja Suzana osramočena! Udarec bil je pretežek za očeta.

Videl nesem več; tresel sem se na vsem životu; bolest in jeza ste me dušili. Nazadnje sem se zjokal; solze razsrjenosti in obupnosti neso sicer zmanjševale moje bolesti, vendar so me vsaj toliko osrčile in okrepile, da sem mogel govoriti.

Gospodine, rekel sem Foxu, Lavorjeva ulica je le par stopinj od tu; vi pojdete z menoj tja. Humbug, vi pojdete tudi z menoj. Gospod Set me tudi ne sme zapustiti. Pred vsem pa ne smete pustiti, da bi ta človek ušel, kajti sedaj naj se skaže resnica, in skazala se bode.

piti. Buzetski lahoni bili so toli razjarjeni, da so narodnim šterpedjanom zagrozili, da jim bodo selo zažgali. — „Kärntner Volksblatt“ piše o volitvah: Od Trbiža do Spodnjega Dravberga glasovalo je vse slovensko prebivalstvo za vlado. Štirje volilni može iz Spodnjih Borovelj, o katerih se misli, da bodo izjema, potrjujejo to pravilo. In to se godi pri prebivalstvu, ki ni poskusilo še nobene posebne naklonjenosti od vlade; kako bi še le bilo, ko bi se vse velike in male prošnje koroških Slovencev ne izročevale prahu po arhivih? Mi ne zastopamo narodnih interesov, očitalo se je „Volksblatt-u“ že marsikaj, a „nemški pisan slovenski list“ nam še neso rekli; samo v tem bili so nam nasprotniki pravični. A baš zaradi tega smemo kot glasilo konservativnih koroških Nemcev tem prosteje kazati na ta faktum. Kako bi bilo pa nam, ko bi nas v bilo deželi tretjina, bi plačevali tretjino davkov, dajali tretjino vojaških novincev, a bi nas vender nikjer ne jemali v poštve in vedno brezozirno preglaševali? In kaka n. pr. bode usoda nemških naših bratov v Kranjskej, ako bi Slovenci Nemce brezozirno preglaševali? Bodimo pravični slovenskim našim sodeželanom, to je najboljši način, da „tujim hujskačem“ odtegnemo tla in tako branimo „zatirano nemštvo“ v sosednih deželah; to je najboljšo sredstvo, da se ohrani narodni mir na Koroškem, mir, ki je v zvezi s svobodo in napredkom, ne pa z zatiranjem, lenobo mišljenja in brezenergijo.

— (Imenik volilcev veleposestva kranjskega) štel je v zapisniku, priobčenem v „Laibacher Zeitung“ dne 27. aprila 102 volilca. Dne 26. maja v „Laibacher Zeitung“ priobčeni popravljeni imenik pa ima naštetih 107 volilcev. Novih volilcev vzprejelo se je v zapisnik torej petero, izbrisal pa nobeden. Na novo vsprejeti so bili: Stolni kapitelj Ljubljanski (stolni prošt Josip Zupan); Ivanc Olga in Terezija za posestvo Grundlhof; Rudež Flora in Mühleisen Marija roj. Rudež, Alfred in Ivan Rudež za graščino Na Loki in Dragomelj; dr. Rudež Teodor, dr. Kosler, Marija roj. Rudež, Mühleisen Marija roj. Rudež, Alfred in Ivan Rudež, za graščino Ribnica; baronica Marija Wolfrath za graščino Poganeč.

— (Iz Ljutomera) se nam piše, da je tudi tjakaj prišel se predstavljat dr. Ausserer in da je prišlo k shodu jako mnogo tržanov, seveda samo takih, ki so dra. Ausserer-ja somišljeniki. Narodnjakov pa ni bilo nobenega. In baš pred narodnjaki imel je dr. Ausserer velik strah. Bal se je, da bi ga kdo ne interpeloval morebiti mej drugim o znani afəri v Trstu. Temu moramo pripisovati, da se je narodnega vprašanja tako skrbno ogibal, da bi ne dal niti najmanjšega povoda kakemu ugovoru ali pa interpelaciji.

— (Oj ljuba ravnopravnost!) Za volitev v mestu Ljubljanskem razposlali so se legitimacijski listi in glasovnice izključno v jedino izveličevalni nemščini, dasi ima deželna vlada vendar na razpolaganje prelagatelja in so neki vsi uradniki slovenščine zmožni. Komentara k temu ne treba.

— (Častna diploma,) katero je slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ dalo izdelati za pesnika S. Gregorčiča, bode jutri in v ponedeljek razstavljena v g. Kollmana prodajalnici

Le umiri se, prijatelj Danijel, odgovoril je kvakar, vsi trije gremo s teboj. Povdarjal je besedi vsi trije, pogledoval odvetnika od glave do petá, zavihal si je rokave ter je jel z volovsko žilo po zraku mahati.

Gospodje, rekel je Fox z zaničevalnim smehom, na razpolaganje sem vam. A zapomnite si, prosim vas, da sem prav odveč pri tem potu, katerega bode morebiti imel kdo močno obžalovati. Še je čas to opustiti. Jaz sicer nesem zloben; a povem vam naprej, da jedenkrat v to hišo ustopivši zapustil jo bodem le z neomahljivim sklepom, prijaviti vse, kar sem videl; in naj bi me vi še bolj prosili in solze točili.

Idimo, gospodine, rekel sem mu, vaša milost mi tako nič ne pomaga. Oprt na Humbugov komolec stopal sem kot pijanec. — Sumničiti te, draga Suzana, tega ne morem; verujem v čistost tvojo kot v čistost angeljev; a kljubu temu me je vznemirjalo trdno zagotavljanje tega človeka. Bal sem se nenadnega udarca, zanjke, skrivnostne zasede, kaj vem, časa še? Oh! kdor ljubi, srčen je le za-se.

Tu je hiša, rekel je Fox, in tu je vlastelj.

(Dalje prih.)

na Glavnem trgu. Diploma je tako krasno izdelana, da ne bode nikomur žal, kdor si jo ogleda.

— (V Zagorji za Savo) praznoval je v 25. dan t. m. nadučitelj g. Julij Pelhak petindvajsetletnico svojega službovanja. Občani priredili so mu baklado z godbo, bilo je več nagovorov, poklonilo se mu je častno darilo v imenu bivših njegovih učencev in čestitalo se mu je od vseh strani z željo, da bi doživel še drugih 25 let, da bi se takrat še svečaneje praznovala petdesetletnica.

— (Poročil) se je včeraj na Opčinah gosp. Ivan Goriup z gospico Emo Daneu.

— (Umrli) je včeraj dopoldne g. Matije vič, nadčastnik v 17. pešpolku.

— (Kmetijsko potno predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe, g. Gustav Pirc, v nedeljo 31. t. m. po poludanski službi božji v Trnovem pri Ilir. Bistrici.

— (Literarno-zabavno društvo „Triglav“) ima svoje tretje redno zborovanje v soboto dne 30. t. m. v gostilni „Zur alten Bierquelle“ soba, 4. in sicer ob 1/2 9 uri zvečer. Dnevni red: I. Čitanje zapisnika. II. „Črtice iz narodnega življenja“ pred. g. stud. jur. Drag. Grossmann. III. „Mornar“ zložil F. S. Vilhar, poje g. cand. prof. J. Bezjak, na glasoviru spremlja g. stud. jur. J. Hudovernik. IV. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Čemšeniku. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. junija t. l. na okr. šol. svet v Kamniku.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gorica 29. maja. Pri današnji volitvi kmetijskih občin zmagal vitez Tonkli, Slogin kandidat, z 253 od 255 glasov. V Gradišči izvoljen kandidat katoliškega društva in Sloge dr. Valussi s 70 proti 35 glasom.

Maribor 29. maja. Pri zopetnej volitvi v Činžatu zopet voljena dva narodnjaka.

Dunaj 29. maja. Dornova „Volkswirtschaftliche Wochenschrift“ poroča po verodostojnih informacijah, da se vrše priprave za pomnožitev avstro-ogerskih konzulskih uradov in za ustanovljenje stalnih konzulatov v Braziliji in v državah ob La Plati. Bodoči delegaciji da se bode predložil načrt zakona, s katerim bi se dovolil za to potrebiti kredit. Po Dornovi „Volkswirtschaftliche Wochenschrift“ se bode carinska novela državnemu zboru zopet predložila. Vlada namerava poprej povprašati trgovinske zbornice za njih mnenje.

Peterburg 28. maja. Novi morski kanal otvoril se je včeraj svečano v prisotnosti carja in carice.

Lodon 28. maja. „Central-News“ poročajo: Abesinski kralj Janez zbira pri Adovi vojsko, da bode ustavil Italijane, ko bi hoteli iz Massauah-a naprej.

Tuji:

28. maja.

Pri **Stonu**: Joerg iz Kočevja. — Rossi iz Trsta. — Hess iz Kranjske gore. — Eržen iz Polhovega gradca.

Pri **Malcu**: Zuckermann iz Prage. — Porzellius iz Solnograda. — Geitner z Dunaja. — Dorigo iz Vidma. — Aljančič iz Smartina.

Pri **avstrijskem cesarju**: Rohr iz Loke. — Wind iz Kočevja. — Pavlovič iz Beljaka.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek	13912 gld. 57 kr.
Avust Štamear, uradnik banke „Slavije“	2 „ — „
Prvi donesek krajevske družbe za mesec april	20 „ 70 „
Iz pušice v kavarni pri Wesli Payer v Škofji Loki	2 „ 47 „
Iz pušice v čitalniški restavraciji	10 „ — „
Desetkeberska družba v Trstu za mesec april	5 „ — „
Zastopnika banke „Slavije“:	
Mir. Prelec v Komnu	5 gld. 31 kr.
Fran Colarič v Glinjah	2 „ 20 „
Iz pušice „Delavskega bralnega društva“ v Idriji	2 „ — „
Zastopnika banke „Slavije“:	
Ant. Uršič v Št. Vidu	— gld. 79 kr.
Jos. Dogša v Središči	— „ 65 „
Miha Ferjan, zastopnik banke „Slavije“ v Mariboru	1 „ 54 „
Fran Kotnik na Vrhniki daruje vse obresti od deleža banke „Slavije“	17 „ 75 „
Za meseca april in maj:	
Dr. Fr. Munda	2 gld. — kr.
J. Vavru	2 „ — „
J. Duff	2 „ — „
V. Rohman	2 „ — „
R. Arcé	2 „ — „
M. Pleteršnik	2 „ — „
Borštner	1 „ — „
Dr. Svetina	1 „ — „
Dr. Požar	1 „ — „
Gospa M. Poljanec	1 „ — „
J. Poljanec	1 „ — „
Dlouhy	— „ 40 „
Kotnik z Vrhnike	2 „ — „
P. M.	— „ 60 „
Nekoliko Čehov v Ljubljani pod imenom „Česka obec“ so pri kozarcu „Nemecko Brodskeho“ darovali	20 „ — „
Drugi donesek krajevske družbe za mesec maj	25 „ 90 „
Zastopniki banke „Slavije“:	
Kazimir Jelušič v Kastvi	1 gld. 29 kr.
I. Gašperlin v Št. Juji	1 „ 93 „
Karol Hofer v Čateži	1 „ 16 „
Fr. Dominko v Kobaridu	— „ 77 „
J. S. Oset na Vranskem	22 „ 12 „
Desetkeberska družba v Trstu za mesec maj	6 „ — „
Za izdane marke	— „ 50 „
Vkupe	14082 gld. 65 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. maja	7. zjutraj	740.44 mm.	16.8° C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	738.64 mm.	26.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	740.06 mm.	18.8° C	sl. jz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 20.5°, za 4.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 50	kr.
Srebrna renta	82 „ 90	„
Zlata renta	108 „ 15	„
5% marcna renta	98 „ 45	„
Akcije narodne banke	860 „ —	„
Kreditne akcije	287 „ 30	„
London	124 „ 40	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 86	„
C kr cekini	5 „ 85	„
Nemške marke	61 „ 05	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 126	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 15	„
Ogrska zlata renta 4%	98 „ 10	„
„ „ „ 5%	92 „ 90	„
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	„
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ 50	„
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	112 „ 50	„
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50	„
Kreditne srečke	100 gld. 175	„
Rudolfove srečke	10 „ 18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 99	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	212 „ 75	„

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po	gld. 1.—
elegantno vezan po	1.50
II. zvezek, nevezan po	0.70
elegantno vezan po	1.20
III. zvezek, nevezan po	0.70
elegantno vezan po	1.20
IV. zvezek, nevezan po	0.70
elegantno vezan po	1.20

Ako pa tudi od-
dajemo vsak posami-
čen zvezek, vendar se
priporoča, pošiljati
naročnino za več
zvezkov skupaj.
Naročnina znaša za
I., II., III. in IV. ne-
vezani zvezek 3 gld.
Za vse štiri lepo ve-
zane zvezke 5 gld.

Naročnina za zve-
zek I., II., III., IV. in
V. stoji 3 gld. 50 kr.,
za elegantno vezanih
prvih 5 zvezkov 6 gld.
Naročnina pošilja
se najprikladneje s
poštnimi nakaznicami
pod naslovom: g. Jos.
Starč v Ljubljani,
Marije Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr
izvod, ako si naročijo skupno po 10 izvodov ter zanje po-
šljejo gosp. dru. Jos. Starču v Ljubljano naročilno svoto
6 gold.

(22—23)

Odbor za Jurčičev spomenik.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v elodec,

in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdočo sapo, napihne-
nje, kisló podiranje, šči-
panje, katar v želodci,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnjus in
bljuvanje, da glava ne
boli, (če izvira bolečina iz
želodca), zoper bolezní na vr-
nolci, jetrah in zoper zlato
žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna
Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna
Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem
mestu: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Josip
Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Go-
rici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini:
lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J.
Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik.
V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov-
ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph.
Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V
Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki:
lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-
delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se
kupi samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj
se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kap-
ljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno be-
sele: Echte Marijinceljske Magentropfen — Brady &
Dostal — Apotheke, sklenica mora biti zapečatena
z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in
na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-
tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-
niško spravljeno varstveno znamenje in zavoj
mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-
njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-
majo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot po-
narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj na-
znajo, da bodo sodniški kaznovani izdelovalci in
prodajalci. (90—16)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz
v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 87,284,420.—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1884	17,134,226.05
Izplačljive zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru- štva (1848) več kot	149,800,000.—
V slednji dvanaestmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	63,992,275.—
ponudb, vased česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	1,324,770,129.55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri Val. Zeschkotu. (315—1)